

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2352/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Szegedi Ítéltábla Bf.III.229/2023/21. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Gyalog Balázs ügyvéd és dr. Bánáti János ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt a Kecskeméti Törvényszék 8.B.164/2021/84. számú ítélete és a Szegedi Ítéltábla Bf.III.229/2023/21. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy lényege a következő.
- [3] A Kecskeméti Törvényszék a 2022. október 18-án kihirdetett 8.B.164/2021/84. számú ítéletével az indítványozó I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki 2 rendbeli – melyből 1 rendbeli kísérlet –, egy esetben közvetett tettesként, egy esetben bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdés *a*) pont 3. fordulat, (5) bekezdés *b*) pont 2. fordulat] és 2 rendbeli – egy esetben közvetett tettesként, egy esetben bűnsegédként – folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségben (Btk. 345. §). Ezért őt – halmazati büntetésül – 3 év szabadságvesztésre, a közügyektől 3 évi eltiltásra és 300 napi tétel, napi tételenként 2 000 forint összegű, mindösszesen 600 000 forint végösszegű pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, s az indítványozó I. rendű terhelt legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, és rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére szóló, napi tételenként egy napi szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

- [4] 1.2. Az ügyészség – az indítványozó I. rendű terhelt vonatkozásában – súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása, a pénzbüntetés napi tételszámának felemelése és az egy napi tétel összegének magasabb összegben történő megállapítása, továbbá vele szemben 110 694 000 forint erejéig vagyonekhozás elrendelése érdekében fellebbezett.
- [5] Az indítványozó I. rendű terhelt a terhére megállapított valamennyi bűncselekmény vonatkozásában felmentés, míg védője részben bizonyítottság hiányában, részben pedig bűncselekmény hiányában történő felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.
- [6] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.219/2021/9. számú átiratában az ügyészség által bejelentett fellebbezést azzal a módosítással tartotta fenn, hogy nem tartotta fenn annak a vagyonekhozás elrendelésére vonatkozó részét.
- [7] A kétirányú fellebbezések alapján eljáró Szegedi Ítéltábla nyilvános ülést tartott és a 2024. február 27-én meghozott Bf.III.229/2023/21. számú ítéletével a Kecskeméti Törvényszék 8.B.164/2021/84. számú ítéletét az I. rendű terhelt indítványozó tekintetében annyiban változtatta meg, hogy a terhére rótt közbizalom elleni bűncselekményeit 2 rendbeli – egy esetben közvetett tettesként megvalósított – folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] minősítette és a vele szemben kiszabott szabadságvesztés pedig tartamát 2 év 6 hónapra enyhítette. Egyebekben a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet – az I. rendű terhelt indítványozó tekintetében – érdemben helybenhagyta. Egyben mellőzte a pénzbüntetés átváltoztatása esetén az egy napi tétel összegének helyébe lépő szabadságvesztés mértékét meghatározó rendelkezést.
- [8] A Szegedi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást teljeskörűen felülbírált [a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1)–(2), (7) és (10) bekezdései]. Ennek alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna.
- [9] A Szegedi ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az egyik tanú kihallgatása során elmulasztotta a figyelmeztetést a Be. 172. § (1) bekezdésében foglaltakra, így a tanúként tett vallomása – ebben a körben – bizonyítási eszközként nem volt figyelembe vehető, ezért mellőzte az indokolásból a tanú vallomásaira történő hivatkozásokat. Megállapította ugyanakkor, hogy a beszerzett egyéb bizonyítékokra figyelemmel ez nem eredményezte az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát.
- [10] A Szegedi Ítéltábla indokai szerint a törvényszék a tényállás felderítésére irányuló feladatának eleget téve a releváns tények és körülmények tekintetében a szükséges körben és mélységben a bizonyítást lefolytatta. A bizonyítási eljárás során beszerzett – részben egymással ellentétes, részben egymást támogató – bizonyítékokat mérlegelési körébe vonta, és részletes, logikus, valamint alapvetően az iratok

tartalmának megfelelő indokát adta annak, hogy az ítéleti tényállást miért a III. rendű és IV. rendű terheltek önmagukra nézve is terhelő, ugyanakkor egyéb bizonyítékokkal is alátámasztott vallomásaira alapította.

- [11] A Szegedi Ítéltábla indokai szerint továbbá jelentőséggel bírnak egy további tanú nyilatkozatai, melyet az elsőfokú bíróság nem vont értékelés alá. A törvényszék a tanú vallomását elfogadta az ítéleti tényállás megállapításának alapjául, azt azonban hiányosan ismertette és értékelte az ítélet indokolásában és elmulasztotta annak figyelembevételét a tényállás megállapítása során is. Tekintettel azonban arra, hogy a törvényszék a vallomást a bizonyítékok értékelése során elfogadta, a tanú nyilatkozatainak másodfokú bíróság általi értékelése nem eredményezi az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének tilalmazott felülmérlegelését.
- [12] A Szegedi Ítéltábla indokai szerint a bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság feladata, amit önállóan, a vád keretei között végez el. Az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének kizárólag az képezi korlátját, hogy ezen tevékenységének minden lényeges bizonyítékra kiterjedőnek, iratszerűnek és logikusnak kell lennie. Figyelemmel arra, hogy ezen feladatának a törvényszék alapvetően eleget tett, így a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége a bizonyítékok eltérő értékelésére. Mindezek alapján az indítványozó felmentését célzó – valójában azonban a bizonyítékok mérlegelését támadó – fellebbezése nem vezethetett eredményre.
- [13] A Szegedi Ítéltábla ugyanakkor megállapította azt is, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben megalapozatlan volt annak a körében, hogy a hamis magánokirat felhasználása vétségének mely terhelt volt a tettese.
- [14] Ezért a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva, a bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását kiegészítette, illetve helyesbítette. Kiegészítette, illetve helyesbítette a tényállást továbbá az egyes bankszámlák adataival (sorszám, megnyitás, rendelkezési jog időtartama), illetve a könyvelővel való kapcsolatfelvétel és szerződéskötés részleteivel, illetve azzal, hogy a valótlan tartalmú számlákat az indítványozó I. rendű terhelt adta át a könyvelőnek.
- [15] Mindezek alapján a Szegedi Ítéltábla megállapította, hogy e kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottá vált, amely így a másodfokú felülbírálat alapjául szolgált. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen következtetett az indítványozó I. rendű terhelt bűnösségére, és a terhére rótt bűncselekmények jogi minősítése is túlnyomó részt megfelelt a büntető anyagi jog szabályainak. Téves volt ugyanakkor a tényállás kiegészítésére figyelemmel az indítványozó I. rendű terhelt tekintetében a közbizalom elleni bűncselekmény minősítése az elkövetői alakzatot illetően. Erre figyelemmel az ítéltábla az I. rendű terhelt terhére megállapított közbizalom elleni bűncselekményeket 2 rendbeli – egy esetben közvetett tettesként – folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] minősítette.

- [16] A Szegedi Ítéltábla – az elsőfokú bíróság által számba vett bűnösségi körülmények köréből – mellőzte a költségvetést károsító bűncselekmények elszaporodottságának súlyosító körülményként történő értékelését, továbbá nagyobb nyomatékkal értékelte enyhítő körülményként az időmúlást, illetve azt is, hogy a terhelt hosszabb ideje áll büntetőeljárás hatálya alatt. Ehhez képest úgy ítélte meg, hogy az indítványozó I. rendű terhelttel szemben halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztés tartama eltúlzott, ezért azt enyhítette.
- [17] 2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz alkotmányjogi panaszával, melyben a Kecskeméti Törvényszék 8.B.164/2021/84. számú ítélete és a Szegedi Ítéltábla Bf.III.229/2023/21. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint a támadott ítéletek sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.
- [18] Az indítványozó álláspontja szerint az elsőfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék úgy hozta meg az ítéletét, hogy nem ismerte az összes rendelkezésre álló bizonyítékot, nem végezte el ugyanis kellő alapossgal a nagyszámú dokumentum (10 056 fájl) ellenőrzését. Hivatkozása szerint erre enged következtetni már önmagában annak ténye is, hogy ezen feladatra nem rendeltek ki igazságügyi informatikai szakértőt. Továbbá a Szegedi Ítéltábla – az indítványozó szerint – számos releváns dokumentumot figyelmen kívül hagyott, annak ellenére, hogy az indítványozó ezeket beadványaiban egységes szerkezetben, kronológiai sorrendben benyújtotta. Az eljárás során viszont nem vették figyelembe a védekezését alátámasztó nagyszámú dokumentumot, illetve nyilatkozatait Hivatkozik arra, hogy semmilyen tárgyi vagy személyi bizonyíték nem áll rendelkezésre, amely cáfolná az eljárás során előterjesztett védekezését.
- [19] Az indítványozó hivatkozása szerint az elsőfokú ítélet indokolásában nem rögzítették tételesen azon bizonyítékokat, melyekre a büntetőügyben eljáró bíróságok az ítéleti tényállást alapították. Egyes bizonyítékok az ítéleti indokolásban, mint a tényállás megállapítása során elfogadott, avagy el nem fogadott bizonyítékok, annak ellenére nem szerepelnek, hogy azokat a bíróság a tárgyaláson ismertette. Az elsőfokú bíróság továbbá az egyes bizonyítékok értékeléséről, elfogadásának, illetve elfogadása mellőzésének indokairól nem adott számot maradéktalanul ítéletében. Emellett hiányos és ellentmondásos bizonyítékok alapján jutott arra a végkövetkeztetésre, miszerint a más által elkövetett bűncselekményhez szándékosan nyújtott segítséget az indítványozó I. rendű vádlott, ezen tényállási pontban foglaltakkal ellentétes bizonyítékok álltak ugyanis az eljáró bíróságok rendelkezésére. A bíróság a védekezést mintegy indokolatlanul mellőzve vetette el az indítványozó I. rendű terhelt védekezését és kizárólag a III. rendű és IV. rendű terhelt vallomására alapította az ítéleti tényállást úgy, hogy e vallomásokat alátámasztó egyéb, objektív bizonyíték nem állt rendelkezésre.

- [20] Az indítványozó szerint alapvető problémaként merült fel, hogy abban az esetben, amikor egy vádlott egyezséget köt az ügyészszeggel, vagy a bűnösségét a vádirattal egyezően beismeri az előkészítő ülésen, a vádak tagadó vádlottak vonatkozásában a váddal szembeni védekezés körében megfordul a bizonyítási teher és lényegileg a Be. hatályos rendelkezésével szemben a vádlott kényszerül ténylegesen ártatlanságának a bizonyítására.
- [21] Az indítványozó álláspontja szerint mind a Kecskeméti Törvényszék, mind a Szegedi Ítéltábla a határozataik (szóbeli és írásbeli) indokolásában azt mondták, hogy a III. rendű és a IV. rendű terhelt beismerő nyilatkozatainak a háttere nem képezi az eljárás tárgyát, tehát ezeket nem vonták a mérlegelés körébe, ami szintén sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.
- [22] A büntetőügyben elsőfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék ítéletében mindezeket túl megsértette a Be. 561. § (3) bekezdésében foglalt, az ügydöntő határozat indoklására vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket is akkor, amikor az elsőfokú ítéletében nem adott számot arról, hogy az ítéleti tényállásban rögzített tényeket mely bizonyítékokra alapítottan fogadta el, illetve az elsőfokú ítélet indoklása nem tartalmazza továbbá az arra vonatkozó utalást sem, hogy a büntetőeljárás során beszerzett egyes bizonyítékokat milyen okból nem tartotta elfogadhatónak az elsőfokú bíróság. Ezt a másodfokú bíróság sem orvosolta másodfokú ítéletében, amely így az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának megsértéséhez vezetett.
- [23] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [24] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti hatvan napos határidőn belül terjesztette elő.
- [25] 3.2. Az Abtv. 27. §-a értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, érintettsége terheltként fennáll a támadott bírósági döntéssel összefüggésben.

- [26] 3.3. Az indítvány eleget tett az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt követelményeknek. Az indítvány felhívja az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó szabályt és kifejezett kérelmet tartalmaz a jogkövetkezmény megállapítására, előadja az eljárás megindításának indokait, megjelöli a támadott bírói döntéseket, valamint az Alaptörvény sérülni vélt szabályát és előadja az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét.
- [27] 3.4. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát. E feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [28] 3.4.1. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése processzuális alapjogot tartalmaz, amely ekként elsősorban a bírósági eljárással szemben támasztott eljárási garanciák rendszerét jelenti {5/2020. (I. 29.) AB határozat, Indokolás [47]; 6/2019. (III. 20.) AB határozat, Indokolás [31]; 3181/2018. (VI. 8.) AB határozat, Indokolás [24]}.
- [29] Az Alkotmánybíróság következetesen hangsúlyozza, hogy a tisztességes eljárás olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek együttes figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]; 2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [48]–[50]; 3244/2018. (VII. 11.) AB határozat, Indokolás [32]; 3188/2021. (V. 19.) AB határozat, Indokolás [21]}.
- [30] A tisztességes bírósági eljárás követelményrendszere azt a célt szolgálja, hogy csak e követelmények teljesítésével lehet alkotmányosan véglegesnek számító, érdemi, a jogot megállapító döntést hozni {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]}. Ezen elvárás lényege valójában az, hogy a jogalkalmazás részéről az érintettet ne érje a döntési jogkör diszkrecionalitásával nem igazolható meglepetés {9/2023. (VI. 20.) AB határozat, Indokolás [98]}.
- [31] Az Alkotmánybíróságok következetes gyakorlata szerint hangsúlyozza, hogy a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása, illetve annak bizonyos fokú felülvizsgálata a jogorvoslati eljárás(ok) során az eljáró bíróságok feladata. A bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének (annak, hogy a bíróságok egy-egy tényt miként értékelték), valamint a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik felhatalmazással. A bíróság ezen értékelő tevékenysége nem lehet alkotmányossági vizsgálat tárgya {21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [24], 3013/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [18]; 3221/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [14]–[15], 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}.
- [32] Ehhez kapcsolódóan a tisztességes eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az

eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni, vagyis a bíróság kötelezettsége, hogy az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon {ld. pl.: 3370/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [27]; 1041/2026. (II. 6.) AB végzés, Indokolás [35]}.

- [33] Mindezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat, hogy a másodfokú bíróság – ítéletéből kitűnően, ehhez képest a már kifejtettek, illetve hivatkozottak szerint megállapíthatóan – indokolta, hogy az indítványozó fellebbezésében a tényállás tisztázásával és a bizonyítottsággal kapcsolatban előadott kifogásaival szemben miért hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét. A másodfokú bíróság eljárása teljeskörű felülbírálat volt, melynek keretében vizsgálta a tényállás megalapozottságát és a feltárt hibákat orvosolta, megindokolva, hogy azok miért nem vezettek hatályon kívül helyezéshez, illetve azokra miért lehetett ítéletet alapítani.
- [34] Az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatja a bírói döntések indokolásában megjelölt bizonyítékok és érvek megalapozottságát, ahogyan azt sem, hogy a jogalkalmazó helyesen értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket {vö.: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Valójában ugyanis ezek a lefolyt bizonyítás, illetve a bizonyíték mikénti értékelésének, ennek folytán a megállapított tényállás helyességének vitatását jelentenék.
- [35] Az indítványozó azon hivatkozásával kapcsolatban, mely az előkészítő ülésen tett beismerő nyilatkozat bizonyítékként való felhasználásának mikéntjét kifogásolja, az Alkotmánybíróság utal – az indítványozó által is hivatkozott – 26/2021. (VIII. 11.) AB határozatában foglaltakra. Eszerint a bíróság az előkészítő ülésen mindössze a beismerés törvényi feltételeinek a meglétét ellenőrzi, bizonyítékértékelési tevékenység ugyanakkor az előkészítő ülés keretében nem folytatható, arra kizárólag a tárgyaláson folytatandó bizonyítás keretei között kerülhet sor, ahol a büntetőjogi felelősséget a bíróságnak minden esetben adott terhelt vonatkozásában, önállóan kell vizsgálnia. Ha az eljárás több terhelt ellen folyik, az egyik terhelt büntetőjogi felelősségének – akár a terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatán alapuló – megállapítása nem mentesíti a bíróságot az egyéb terhelt(ek) büntetőjogi felelősségét érintő teljeskörű bizonyítás és mérlegelés kötelezettsége, a büntetőjogi felelősség személyhez kötődő elbírálása alól. Az előkészítő ülésen tett beismerés eredményeként nem áll fenn olyan objektív körülmény, amely a bíróság döntéshozatalát az egyéb (további) terhelteket érintően szükségszerűen meghatározná. A hatályos büntetőeljárási törvény pedig a rendes és a rendkívüli jogorvoslatok szabályozása körében megfelelő garanciális rendelkezéseket tartalmaz annak biztosítására, hogy a bíróság önállóan bírálja el a bűnösséget be nem ismerő terhelt büntetőjogi felelősségét akkor is, ha ugyanazon eljárásban másik terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatot tett, és azt a bíróság elfogadta {Indokolás [82]–[86]}.

- [36] Következésképpen az indítványozó az Alaptörvény általa megjelölt, sérülni vélt rendelkezése kapcsán az elsőfokú eljárással és döntéssel szemben valójában olyan kifogásokat tett, melyeket az alapügyben eljáró másodfokú bíróság vizsgálat tárgyává tett és arra választ adott. Azonban az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] követelményrendszerén belül nem értékelhető alkotmányos kérdésként önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntéseket tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja {vö.: 3529/2021. (XII. 13.) AB végzés, Indokolás [24]; 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [37] Mindebből következően nem állapítható meg bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállása.
- [38] 3.4.2. Az indítványozó kérte – az Alaptörvény IV. cikke, valamint XXVIII. cikkére hivatkozással – az Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 61. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján hívja fel a bíróságot a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére. Erről ugyanakkor a döntés visszautasítására tekintettel nem kellett döntenie {3328/2021. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [23]; 3356/2021. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [24]}.
- [39] 4. Ekként az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései szerint eljárva, az Abtv. 27. § (1) bekezdésére tekintettel, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján – visszautasította.

Budapest, 2026. május 19.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró